

Ἔτσι λοιπὸν σὺ δέχεσαι τοὺς ξένους βασιληάδες ;
Μαζεύεις πέτραις δίπλα σου καὶ τοὺς πετροβολεῖς,
ἀντὶ νὰ κάνῃς ἔμπρὸς ὅσ' αὐτοὺς ὡς κάτω τ μ ε νά δ ε ς
καὶ τῆς χρυσῆς πορφύρας των τὴν ἄκρη νὰ φιλῆς ;
Ἄ! πρόσεχε, Χανούμισσα, καὶ πρὶν νὰ σύρῃς πέτρα,
λέει κι' ἡ παροιμία μας, τὰ ὕστερνά σου μέτρα.

Μὴν ἐρωτεύθηκες καὶ σὺ τοῦ βασιληᾶ τῆ χάρι,
κι' ἀντὶ λουλούδια ἄφθονα ἀπάνω του νὰ βίξῃς,
τοῦ ἔστειλες ὅστην κεφαλὴ ἐκεῖνο τὸ λιθάρι,
τὸν ἐρωτᾷ σου τὸν πολὺ μὲ τοῦτο νὰ τοῦ δείξῃς ;
Κακὸ σημάδι ἐρωτος μᾶς ἔδειξες κυρία....
Πέτραις ἐμεῖς δὲν θέλουμε γιὰ ἐρωτος σιμεῖα.

Κι' ἂν ἦναι νὰ πετροβολῆς ἐκεῖνον π' ἀγαπήσῃς,
καλλίτερα, Χανούμισσα, ποτὲ μὴν ἀγαπᾶς·
ἐγὼ, ἂν θέλῃς, γίνομαι γιὰ ἴσένα καὶ Δερβίσης,
ἀλλ' ὅμως κατακέφαλα μὲ πέτραις μὴν κτυπᾶς.
Ρίχνε παπούτσι, τσόκαρα, καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλεις,
Ἄλλὰ γιὰ ὄνομα Θεοῦ λιθάρι μὴ μᾶς στέλλῃς.

Ἢ μήπως ἅμα ἔκτυταξες μὲς ὅστα ἴδικά σου μέρη
ποδάρι ξένα νὰ πατοῦν, ἐπόνεσ' ἡ ψυχὴ σου,
κι' ἔνα λιθάρι ἄρπαξες ὅστο τρυφερό σου χέρι,
καὶ τὸρριξες ὅστον βασιληᾶ μὲ ὄλη τὴν ὀργή σου ;
Ἄν τὸκαμες, Χανούμισσα, γι' αὐτὸ καὶ μόνον, γιὰ σου,
τιμὴ ὅστο γιασουμάκι σου καὶ ὅστην παλληκαριά σου.

Ἄπο τὴν τόση σου φωτιά δὸς μας μιὰ σπίθα μόνον,
μήπως φανῆ καὶ ὅστους Ῥωμηοὺς κανένα παλληκάρι....
Ἄν ὁ Σουλτάνος ἤρχετο σ' ἐμᾶς νὰ στήσῃ θρόνον,
οὗτ' ἄνδρας δὲν θὰ ἔρριχνε ἀπάνω του λιθάρι.
Ἐμεῖς ἐσυνειθίσαμε μὲ χέρια σταυρωμένα,
κι' ἄς ἦναι τὰ κεφάλια μας ἀπὸ πετριάς σπασμένα.

Souris

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΑΙ ΑΠ' ΕΚΕΙ

Ἐν τῷ Τηλεγράφῳ τῆς Παρασκευῆς. Ὁ ἐπίσκοπος Τρίκ-
κης οὕτω προσφωνῶν τὸν βασιλέα:

Μεγαλειότατε,

Ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία τῶν Τρικκάλων θὰ τηρήσῃ ἰσασί
εὐγνώμων τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀτυχῶν ἡμερῶν καθ' ἃς τὸ
ἐλεύθερον αὐτῆς ἔδαφος ἐπάτησεν ὁ σκεπτε τῶν Ῥιλλήνων
Βασιλεὺς.

ὑποθέτομεν ὅτι εἶναι τυπογραφικὸν σφάλμα.

Εἰς τὸν κ. Λάταν ἐλέγχοντα ἀτυχῆ ἱερέα πρῶτον καρρα-
γωγέα ἐπὶ ἀνορθογραφίαις, νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ πα-
ρατηρήσωμεν ὅτι τὸ ἐν τῷ ἐλέγχῳ του δυσπεφηλησμένων
γράφεται μὲ ε ὡς καὶ τὸ ὅπως γέγραπτε Ἰερύς.

Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι Λάτας καὶ καραγωγεὺς = παπ-
πάδες.

Μεταξὺ ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἐπιτροπὴ διὰ νὰ σκε-
φθῶσι περὶ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως συγκαταλέγεται καὶ ὁ
ἐπίτιμος. Ἄρθρον τοῦ καταρτισθησομένου νομοσχεδίου δὲν
ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ὀρίξῃ καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ θὰ
πληρώσωσιν οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσιν
ἀπολυτήρια.

Τί περίεργοι συμπτώσεις ἐνίστε !

Ὁ Τηλεγράφος ἀνήγγειλε πρῶτος ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐξέ-
φρασε τὴν εὐαρέσκειάν του καὶ ἀπένειμε τὸν χρυσοῦν
σταυρὸν εἰς τὸν Ἀνυπεράκην. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀκουσίως
ἡμῶν πολλὴν ὄραν ἐφιλοσοφήσαμεν ἐπὶ τῆς τριάδος ταύτης.

Blowitz.

ΚΟΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΕ ΚΑΣΤΡΟ.

Ἄποῦ πάντα τὰ φύλλα τῆς πρωτεύουσας, σπουδαῖά τε
καὶ μὴ ἐνησχολήθησαν περὶ τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ ὑποκειμέ-
νου, ὅπερ ἡ πόλις τῆς Παλλάδος φιλοξενεῖ ἀπὸ τινῶν ἡμε-
ρῶν, καθῆκον ἡμῶν ἐθεωρήσαμεν νὰ μὴ ὕστερήσωμεν καὶ
ἡμεῖς κατὰ τοῦτο. Ἐσπεύσαμεν λοιπὸν νὰ κάμωμεν τὴν
γνωριμίαν τοῦ Κερκυραίου Ἡσπευατοῦ, διὰ νὰ παράσχωμεν
ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελεστεράς πληροφορίας τοῖς ἀναγνώ-
σταις τοῦ «Μη Χάνεσαι.»

Ὁ κύριος κόμης, λοιπὸν, Ἄνδρας δὲ Κάστρο, γεννηθεὶς
ἐν Κερκύρᾳ ἔλκει τὴν καταγωγὴν ἐξ Ἰσπανῶν, καθὰ μαρ-
τυρεῖ τὸ ὄνομά του, καὶ οἱ τίτλοι οὗς ἐπ' αὐτοῦ φέρει, καὶ
μάλιστα, ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι κατάγεται κατ' εὐθείαν
γραμμὴν ἀπὸ τοῦ ἀθανάτου ἥρωος τοῦ Σερβάντες. Ἡ μόνη
διαφορὰ ἧτις ὑπάρχει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐνδόξου προ-
γόνου του εἶνε ὅτι οὗτος μὲν ἀνεζήτησε τὴν ἀθανασίαν εἰς
τὸν ῥομαντικὸν καὶ περιπετειώδη πλάνητα βίον τοῦ ἱππό-
του, ἐνῶ ὁ κόμης Ἄνδρας ἀνεζήτησε νὰ σιλιδώσῃ τὸ οἰκό-
σημόν του μὲ τὴν δόξαν τῆς φιλολογίας καὶ κατέστησε
Δουλοινεάν του τὴν εὐαίσθητον θεὰν τῆς Τραγωδίας. Ὁ
κόμης συνέγραψεν ἕν δράμα φανταστικοτραγικὸν οὐ μόνον,
ἀλλὰ καὶ διδακτικόν, ἐπιγραφόμενον : Ἡ μάρτυς Δικα-